

Hekkaloiden matkassa

Uzhgorodissa 4.9.2022

Tervehdys täältä Radvankan romanikylästä. Olemme asuneet täällä nyt viimeiset pari viikkoa.

Ulkona on pimeää. Ulko-ovi unohtui auki ja sisään pääsi kitkerä savun haju. Aidan takana olevat roskat on sytytetty palamaan, ja ne käryävät nyt ainakin huomisaamuun asti. Paljon ovat sotkeentuneet paikat sitten kesäkuun.

Veikko lähti Mukachevoon muutamien veljien kanssa. Siellä on kokous ja työntekijöiden palaveri. On hyvä, kun yhteistyötä rakennetaan.

MATKAAN TAAS...

Laiva lähti Helsingistä 17.8. torstaiaamuna. Ajoimme Volkswagen bussillamme läpi Viron, Latvian ja Liettuan. Sitten Puolan läpi Slovakiaan ja Ukrainaan. Matkaan meni kaiken kaikkiaan kolme päivää Keuruulta Uzhgorodiin.

Jumala siunasi viralliset muodollisuudet ja niinpä ylitimme rajan helposti. En tiedä, mikä salainen palvelu täällä toimii, sillä tuskin olimme päässeet ruokakauppaan, niin Ukrainan puhelimeni soi! Ystävämme Vera jo toivotti meitä tervetulleeksi. – Ja odotti meitä kylään.

KOULUJEN ALKU

Heti ensimmäinen tehtävämme oli aloittaa koulutarvikkeiden hankkiminen parille sadalle lapselle romanikyläin. Lisäksi lahjoitimme tarvikkeita Radvankan ja Pasikan kouluille sekä kauemmaksi sota-alueille lähetettäväksi.

Iloitsimme, että löysimme todella halvalla reppuja, niinpä ostimme kerralla kaupan kaikki reput. Se oli todellinen yllätys ja siitä kiitos Jumalalle. Lapsille repun saaminen on iso juttu.

Maan köyhyys näkyy jo siinäkin, että opettajat joutuvat pyytämään vanhemmilta tänä vuonna n. 20 euroa/ lapsi koulukirjoihin. Koulut kykenevät tarjoamaan vain opetuksen.

➔ *Koulutarvikkeita meni Radvankan romanilasten kouluun ja Pasikan kyläkouluun. Ei suuria määriä, mutta toivomme olevamme rohkaisuksi mahdollisimman monelle taholle.*

➔ *Vaippapaketteja ja koulutarvikkeita lähti Polyanaan Betania-keskukseen, ja sieltä kohti sota-alueita.*

BETANIA- säätiö Polyanan kaupungissa, vuoristossa, on ollut vuosikymmeniä yhteistyökumppanimme. Tänä kesänä olemme saaneet virkistää tätä yhteyttä. Fidan puolesta olemme voineet olla auttamassa heidän työtään. He menevät kauas Itä-Ukrainaan, missä kauppvoja ei enää ole, ja ihmiset elävät katastrofiavun varassa.

SEURAKUNTATYÖTÄ

Jokaisella matkalla on oma painoituksensa. Tällä kertaa olemme käyneet paljon seurakunnissa, tavanneet pastoreita ja rohkaisseet evankeliointiin. Ensimmäistä kertaa Kirsi on toiminut Veikon tulkkina suomesta venäjän kielelle. *(huh! Mutta Jumala on auttanut.)*

Holmokissa aloitimme keskiviikkoillan rukouskokoukset. Pyysimme seurakuntalaisia tuomaan raamatut mukanaan. Luemme yhdessä kappaleen Apostolientekoa ja keskustelemme aiheesta. Tämä on aivan uusi juttu ja seurakuntalaiset kokevat, että he oppivat Jumalan Sanasta nyt aivan eri tavalla kuin aikaisemmin.

- *Naisia Pasikassa.*

Pasikan seurakunta on oikea maalaiskirkko. Siellä kokoonnutaan joka ilta ja ihmisiä käy tilaisuuksissa todella paljon. Surullista on kylläkin se, että muuta toimintaa ei sallita. Nuortenillat lopetettiin erään seurakuntalaisen vaatimuksesta, lapsille pyhäkouluja ei myöskään uskalleta järjestää. Olemme vierailleet kokouksissa pariin kertaan. Rukoilethan, että Jumalan voima voisi murtaa tiukat lakihenkiset kahleet ja uskovat voisivat löytää Jumalan armon ja ilon! *(Onneksi Nadjan iltapäiväkerhot toimivat ja lapset pääsevät sinne.)*

Mukachevon seurakunta puolestaan kasvaa ja elää. Iloitsemme pastori Tibi Borsodista, jonka hengellinen johtajuus kasvaa. Häntä kunnioitetaan ja arvostetaan joka puolella.

➔ *Mukachevon seurakunta kokoontui kesähelteillä ulkona.*

JA TAAS NAISTEN PARIIN

Saimme Suomessa lahjakortteja kauppoihin, joilla ostimme naisille hygieniatarvikkeita. Siitä johtaantui ensimmäinen naistenilta Pasikassa.

Ystävämme innostuivat tapaamisesta ja niinpä käsityökerho alkoi taas torstaisin. Olemme nyt opetelleet isoäidin neliöiden virkkaamista. Seuraavana on vuorossa korien virkkaaminen, jos ehdimme sinne asti ennen kuin joudumme taas lähtemään Suomeen.

Kuten aina ennenkin naiset tuovat käsitöitään näytille. Tässä on Marinan taidonnäyte, matto. Hän kerää tutuiltaan vanhoja vaatteita, joista sitten leikkaa kuteita. Valmiita töitään Marina on jo myynyt eteenpäin. Kaikki tämä alkoi jo ennen korona-aikaa, monta vuotta sitten.

Pasikan kylässä naisten asema on erittäin heikko. Käsitöistä on tullut erityinen väylä luovuudelle ja tietenkin mukavalle yhdessä ololle. Ja kyllä ne mammat pussaavat kovasti, kun tapaamme! Ilo on molemmin puolista.

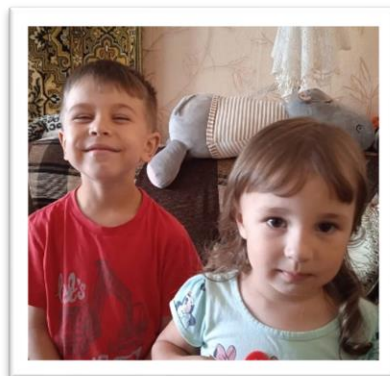
VIERAITA TULOSSA

Tällä hetkellä juna on matkalla Kiovasta kohti Uzhgorodia. Marina ja Janus Bogdanovich, Shostkasta Pohjois-Ukrainasta, ovat tulossa meille viikoksi. He saavat lyhyen hengähdystauon sodan keskeltä, samalla auttaen evankeliumin työssä.

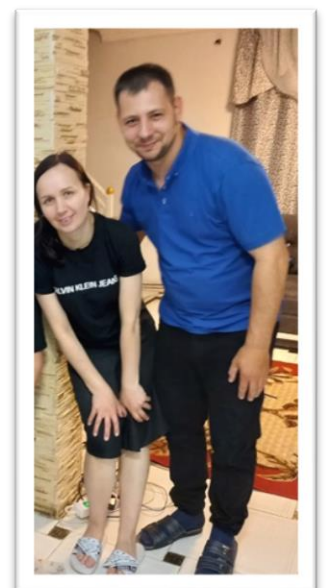
Juna saapuu huomenna aamupäivällä, pitkän yön jälkeen. Matkaa perheellä on yli 1000 km ja kestää puolitoista vuorokautta.

Perhe oli täällä myös kesäkuussa, kun olimme täällä viimeksi. Iloitsimme silloin heidän aktiivisuudesta ja ihmissläheisestä tavasta kohdata ihmisiä.

- ➔ Neljävuotias Zahar ja kaksivuotias Sulamita ovat innokkaita evankelistoja.
- ➔ ➔ Janus on Valkovenäjältä kotoisin oleva romani ja Marina ukrainalainen. Yhdessä he ovat helluntaionionin lähettejä Sumsokajan läänissä.
- ➔

Viime tapaamisemme jälkeen perheelle on tapahtunut paljon. Siksi rukoilemme, että tämä Karpaateilla olo aika olisi heille myös voimaannuttavaa aikaa.

Eräs tuttavamme kehui,

kuinka rohkeita olemme, kun tulimme Ukraina. Todellisuudessa meidän läänimme on rauhallinen. Täällä ei ole missään vaiheessa ollut vaarallista.

Sen sijaan tunnustamme niitten rohkeuden, jotka vaikeuksista ja vaaroista välittämättä ovat päättäneet palata takaisin alueille, mistä he jossain vaiheessa lähtivät pakoon.

Raicinin perheen veljekset Betania-säätiöstä uhmaavat vaaroja yhä uudestaan viedessään apua eri puolille Ukrainaa.

Olemme tavanneet monia pakolaisnaisia, jotka ovat paenneet kotiseuduiltaan ja aloittaneet uuden elämän täällä Uzhgorodissa. Jotkut heistä ovat menettäneet miehensä, isänsä, veljensä. He ovat rohkeita.

Ympäri kaupunkia näemme kylttejä, joissa lukee

”YHDESSÄ OLEMME ROHKEITA.”

Pidämme tästä lauseesta. Emme ole yksin. Jumala on kanssamme. Muista, että lähelläsi on myös muita, joista voi tuntua ihan samanlaiselta kuin sinusta.

Emme saa linnoittautua omaan yksinäisyyteemme.

Syksyiset terveiset täältä Uzhgorodista.

Teitä siunaten. Ethän unohda rukoilla lähetystyön puolesta.

Kirsi ja Veikko

kirsikathekkala@gmail.com tai veikko.hekkala@gmail.com

Lähetystilimme tilinumero: Kirsi Hekkala, Nordea FI38 1129 3500 0822 09

Nämä kuvien naiset kiittävät sinua avusta, jota olet antanut. He ovat saaneet ruokaa, vaatetta, vauvan tarvikkeita.

Tätä tapahtuu kuukausittain. СПАСИБО! ДЯКУЮ! KÖSZÖNÖM! KIITOS!